

SLADKÝ ŽIVOT

Chantelle Shawová
Zahrávat si
s ohněm

CHANTELLE SHAWOVÁ

ZAHRÁVAT
SI S OHNĚM

PŘEKLAD

KATEŘINA HAMPLOVÁ

Milá čtenářko,

taky máte pocit, že ten čas utíká pořád rychleji a rychleji? Jediné, co mě s tím trochu smiřuje, je to, že taky jakoby stále „častěji“ přichází jaro. A pro nás, kteří si spolu povídají o knížkách o lásce, je jaro takovou hlavní roční dobou... Obvykle už bývá docela teplo, začínají se objevovat první květiny, vzduch je plný vůní a příslibů...

Samozřejmě, když říkám, že jaro je pro lásku ideální, neznamená to, že bychom ji měli opomíjet v jiných ročních dobách; pro lásku je dobrá příležitost úplně kdykoliv. A když zrovna nemáte tu skutečnou – a já Vám držím palce, aby co nejdříve přišla –, tak aspoň pro tu ze stránek mých knih...

A kam se tento měsíc spolu podíváme? Do Řecka i na Manhattan, do tajemného království, o němž jste se určitě v hodinách zeměpisu neučila, do Indie i na pustý ostrov. Bude to určitě jako každý měsíc skvělá jízda a já věřím, že si ji spolu užijeme!

*S láskou
Váš Harlequin*

Chantelle Shawová

**ZAHRÁVAT
SI S OHNĚM**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Nine Months to Tame the Tycoon

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2021

Překlad:
Kateřina Hamplová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2021 by Chantelle Shaw
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9030-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9031-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9032-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Nečekal jsem, že vás tady najdu osamělou v temnotě zahrady.“

Lissa Buchananová se celá napjala, když se ze stínů ozval chraplavý hlas se sexy řeckým přízvukem. Ani se nemusela otáčet, aby poznala, že ten hlas patří Takisovi Samarasovi. Zamrazilo ji.

„Myslel jsem, že se budete dál vyhřívat v paprscích zájmu ve velkém stanu,“ zavrčel. „Nejkrásnější žena na tanečním parketu upoutala pozornost všech mužů v místnosti.“

„Nesnažila jsem se přitahovat pozornost.“ Uvědomovala si, že to zní, jako by se bránila. Nesnášela tu nálepku holky z večírků, kterou jí daly bulvární časopisy. To, jak ji líčila média, nemělo s její skutečnou povahou nic společného, ale to nebude vysvětlovat nějakému cizímu muži. I kdyby to byl ten nejpřitažlivější chlap na zeměkouli. Což rozhodně byl, alespoň pro ni. „Kromě toho nejkrásnější na sestřině svatbě je samozřejmě nevěsta.“

„Eleanor je hezká nevěsta, což je zřejmě důvod, proč si ji Jace vybral za ženu,“ suše podotkl Takis.

„Zdá se, že vás Jaceho svatba s mou sestrou překvapila.“¹ Lissa se konečně odhodlala na Takise podívat

---

¹ Eleanor a Jace jsou hrdiny knihy *Druhé zásnuby*, která vyšla v srpnu minulého roku. Poznámka redaktora.

a nic jí nemohlo připravit na reakci, jež v ní mužnost, sálající z jeho těla, vyvolala. Nikdy předtím nepocítila tak silnou sexuální přitažlivost. Pod družičkovskými šaty se jí stáhly bradavky a jemná látka ty náhle tak citlivé vrcholky dráždila.

Svatební obřad se konal v průběhu téhož dne na radnici v Soluni. Když se Lissa během obřadu zadívala na Jaceho svědka, srdce jí vynechalo pár úderů. Jeho trochu zachmuřená tvář jí úplně vykolejila, takže se nebyla schopná plně soustředit, když Eleanor a Jace pronášeli svůj svatební slib.

Během svatební hostiny, kterou uspořádali ve velkém stanu na zahradě Jaceova domu na pobřeží, Lissa zjistila, že ho neustále vyhledává očima. Nebyl to typický krasavec. Byl vysoký a urostlý, ale obličej měl jako vytesaný z kamene. V těch velmi vzácných chvílích, kdy se Takis přece jen usmál, mu v něm zableskla zářivá bílá jeho zubů. Vlasy černé jako uhel měl nakrátko ostříhané a pod hustým obočím měl ocelově šedé oči.

Na jeho nekompromisně sevřených rtech bylo i něco fascinujícího, jako by jeho ústa byla smyslná a krutá zároveň. Byl uhlazený a na vrcholu fyzických sil a Lisse připomínal vlka.

Teď pokrčil rameny. „Přiznávám, že jsem nečekal, že se Jace ožení. Zním ho už dlouho a vždycky byl proti manželství.“

„Aha. Jenže kdo rozumí tajemství lásky, že?“ zamumlala Lissa.

„Vy si myslíte, že za tím, že si Jace vaši sestru tak rychle vzal, je *láska*?“

„A co jiného?“ Lissa se zahleděla do přední části zahrady, osvětlené stovkami drobných světýlek, a spatřila Eleanor a jejího novomanžela, kteří se právě vynořili za stanu. Bylo zjevné, že mají oči jen jeden pro druhého. Měla pocit, že se Takis chystal něco říct, ale zaváhal, když jeho pohled následoval její až k novomanželům.

„Možná máte pravdu. Já nejsem na lásku žádný odborník,“ pokrčil cynicky rameny.

Lissa od něj odvrátila pohled a přemítala, proč ji jeho přítomnost tak rozrušuje. Snažila se tady vzadu v koutě zahrady najít klidné místo, kde by si mohla chvilku odpočinout od lidí a chvilku jen poslouchat mořské vlny, pleskající za zdí poklidně o břeh.

Vycítila, že se Takis přesunul blíž a opřel se loktem o zeď, čímž jako by ji uvěznil, opřenou o ty staré kameny. Ve skutečnosti uvězněná nebyla, ale nohy jako by jí vrostly do země. Jeho blízkost jen způsobila, že si ještě silněji uvědomovala teplo, jež sálá z jeho těla. Oči se samy stáčely jeho směrem a jeho kořeněná vůně ji úplně omámila.

„Neřekla jste mi, proč jste odešla z té oslavy.“

Lissa mu rozhodně nehodlala přiznat, že trochu žárlila, když ho viděla tančit s tou vlnadnou brunetkou, které byly zjevně její rudé šaty tak o dvě čísla menší. „Šla jsem ven, protože jsem chtěla být sama.“

„Lhářko,“ pousmál se Takis. „Myslíte si, že jsem si nevšiml, jak jste se na mě pořád dívala?“

To to bylo tak očividné? Lissa se zastyděla. Je to nejvíc sexy chlap, jakého kdy v životě viděla. Muži, které znala, byli většinou pohlední modelové nebo rádoby herci, ale v porovnání s Takisem to byli jen kluci. Byl by to neuvěřitelný milenec. Sama netušila, kde se v ní bere ta jistota, vzhledem k tomu, že nemá žádné sexuální zkušenosti, ale při pohledu na něj cítila zvláštní touhu v klíně.

Modlila se, aby v okolní tmě nebylo vidět, jak se červená. „Chcete tím snad naznačit, že jsem šla ven v naději, že půjdete za mnou?“

„A šla?“

„Samozřejmě že ne. Neuvědomila jsem si, že jste si mě všiml. Právě vás zaživa pojídala ta slečna v příliš těsných šatech.“

Takis se zasmál a ten nakřáplý zvuk byl nečekaný

a naprosto uchvacující. „V tom případě se omlouvám, že jsem narušil vaši samotu. Odejdu, jestli si to přejete.“ Mluvil se sebevědomím muže, jenž si je dobře vědom dopadu, jaký má jeho přítomnost na opačné pohlaví. Včetně ní.

„Můžete si dělat, co chcete. Jsem si jistá, že to stejně děláte.“ Byl by nebezpečný omyl domnívat se, že takového vlka je možné si ochočit. „Klidně zůstaňte tady a dívejte se na moře. Já jdu do domu počkat na taxík.“

„Vy jste ubytovaná v hotelu Pangalos Beach, že ano? Já tam také bydlím, a tak vás tam rád odvezu.“

Cesta ze Soluně na Sithonii, poloostrov v severním Řecku, trvala asi hodinu. Představa, že bude takovou dobu s Takisem sama, Lissu vyděsila, ale nedokázala vymyslet přijatelnou výmluvu, proč s ním nejít. „No... to je od vás laskavé.“

Sama při tom nepoznávala vlastní hlas.

Takis pokrčil rameny. „Jace mě požádal, abych dohlédl na to, že se dostanete do hotelu v bezpečí.“

Takže jí nabídl, že ji odveze, protože to byla jeho povinnost jako svědka ženicha, a ne proto, že by měl o ni zájem. Ne že by o něco takového stála, ujišťovala Lissa sama sebe. Ale také se nerada cítila jako něčí přítěž, což byl pocit, který dobře znala z dětství od svého dědečka.

„Já nejsem laskavý,“ sdělil jí Takis odměřeně. „Nepleťte si mě se svými chlapci s bohatými tatíky, které jste si omotávala kolem prstu na pláži na Maledivách nebo na jachtě v Saint Tropez. Váš život je nekonečný zdroj zábavy pro každého, kdo čte bulvární časopisy.“ Takis stiskl rty. „Já jsem jiný. Vypracoval jsem se z ulice a musel bojovat o každíčký krok na cestě k tomu, kde jsem dnes, k úspěšnému řetězci hotelů.“

Lissu jeho sarkastické komentáře rozzuřily. Jak se opovažuje ji soudit, vždyť o ní vůbec nic neví. Právě se mu chystala říct, že mu do toho, jak žije ona, absolutně nic není, ale když si uvědomila, že mu žádné vysvětlení nedluží.

Měla celé roky praxe ve skrývání svých skutečných pocitů, takže jen pokrčila rameny a přiměla se podívat se mu do očí. „Zdá se, že vy je čtete pravidelně, když toho o mně tolik víte.“

Upřímně, nemohla se divit, že si o ní myslí to nejhorší. Nikdy ty pomluvy o svém soukromém životě nevyvracela a popravdě úmyslně vyhledávala pozornost médií, protože jí bylo jasné, že zprávy o jejím nemorálním chování jejího dědečka rozzuří. Byla rozhodnutá získat pozornost svého *pappoúse* jakoukoli cestou.

Kostas Pangalos se stal opatrovníkem malé Lissy, když její rodiče zemřeli, ale měl příliš mnoho práce se svým podnikáním v hotelnictví, než aby si našel čas na svou osiřelou a traumatizovanou nejmladší vnučku. Zemřel před šestnácti lety a pověřil Eleanor, nejoblíbenější ze svých tří vnučat, aby převzala jeho společnost Gilpin Leisure.

Pro Lissu a jejího bratra Marka to byla od něj poslední rána. Mark zuřil, že ho dědeček při volbě svého následovníka přehlédl, a Eleanor ho potom jmenovala manažerem hotelu Pangalos Beach Resort, ale Mark bojoval se svými vlastními démony a zanechal hotelové finance v příšerném stavu, než přišel Jace se svým záchranným balíčkem.

Lissa odtrhla od Takise pohled a prošla kolem něj. „Můj švagr za mě není zodpovědný a vy už vůbec ne. Do Pangalosu se dostanu sama.“

„Přestaňte se chovat jako rozmazlený spratek. Odvolejte ten taxík a připravte se, odjíždět budeme za pět minut.“

„Vy jste neuvěřitelně arogantní,“ odsekla Lissa.

Takis to nepopíral. Nespouštěl z ní oči a Lissa zadržela dech, když jí lehounce přejel prstem po tváři. „A vy jste neuvěřitelně krásná. Ale to jistě víte.“ Hlas měl jako samet. „Poznal jsem vás – pamatuji si ty reklamy a fotky v časopisech, když jste působila jako modelka pro tu známou kosmetickou firmu.“

Obličej měl tak blízko k jejímu, že cítila na tváři jeho teplý dech. V očích měl smyslný žár a Lisse se na chvíli zastavilo srdce. Ten pohled znala. Poznávala tu touhu.

Od doby, kdy došla do puberty a její štíhlé, gymnastikou vytvarované tělo získalo ženské křivky, muži se po ní vždycky otáčeli. Toužili po ní. Napřed jí to bylo nepříjemné, ale pak si uvědomila, že jejich zájem je omamná náhražka dědečkova trvalého nezájmu. Proto později začala se svými obdivovateli flirtovat, nikdy ovšem nedovolila, aby to zašlo dál. Ani po tom netoužila.

Pozornost, kterou jí věnoval Takis, ji ale celou rozechvěla. Zaplavilo ji vzrušení. Takis byl úplně jiná liga. Rozum ji vyzýval, aby se otočila a odešla od něj jako od každého jiného muže. Jenže na Takisovi bylo něco, co ji nutilo reagovat na tu téměř hmatatelnou chemii mezi nim.

Fascinoval ji jako ještě nikdo a ona si na chvíli přála, aby mohla zahodit své zábrany. Říkala si, jaké by bylo, kdyby ji políbil, a trochu v šoku si uvědomila, že tajně touží to zjistit.

V očích mu jiskřilo a Lisse poskočilo srdce při pomyslení, že by mohl číst její myšlenky. Pomalu se k ní sklonil a ona zadržela dech, omámená jeho smyslnými ústy. Nevědomky si přeběhla jazykem spodní ret. Takis ztuhl, šklubnutím zvedl hlavu a ona tam chvíli jen stála, rozpolcená mezi úlevou a zklamáním.

„Dojděte si pro své věci,“ pronesl tónem, který naznačoval, že na něj ta elektrizující energie mezi nimi nemá vůbec žádný vliv. Pravděpodobně se mu to stává pokaždé, když potká nějakou ženu, pomyslela si Lissa smutně.

Její srdce ovšem tlouklo jako splašené, když ji takhle málem políbil. Proč si to rozmyslel? Ještě záhadnější bylo, proč ona doufala, že to udělá. Ani ho nezná a rozhodně ho nemá ráda. Jeho rozkazovačná povaha

a nepopíratelný sexappeal byly pro její duševní rovnováhu příliš velkou hrozbou.

Byla rozhodnutá trvat na tom, že odvoz na Sithonii nepotřebuje, ale něco v jeho přísném výrazu ji varovalo, že tohle je muž, jenž vždy dostane, co chce. Také ji napadlo, že to mohla být její sestra, kdo Jaceho požádal, aby zařídil, že ji někdo do hotelu odveze. Eleanor se o ni vždycky starala.

Lissa si uvědomila, že nemá jinou možnost než přijmout Takisův návrh. Zamumlala něco, co by dáma nikdy vyřknout neměla, a rázně vykročila přes trávník k domu. Když za sebou zaslechla hluboký smích, zařala zuby.

DRUHÁ KAPITOLA

Takis už dívky, jako je Lissa, potkal. Přehnaně sebejisté a s pocitem, že mohou všechno, což ho iritovalo. A domníval se, že je vůči kouzlu hezkých blondýnek imunní, zvláště když dával přednost elegantním ženám, které se věnovaly budování kariéry a bez problémů akceptovaly hranice vztahu s mužem, pro nějž byly nějaké závazky zcela mimo diskusi.

Ale Lissa nebyla jen hezká. Vrhla na ni rychlý pohled, jak seděla vedle něj na sedadle. Byla nádherná. Úchvatná, až brala dech. Byla snadné chápat, proč ji fotografové milovali – dokonale symetrický obličej, výrazné lícní kosti a velké, čistě modré oči, jejichž barva Takisovi připomínala modré kopule chrámů na Santorini.

Jace před svatbou netrpělivě očekával, až přijede jeho nevěsta, ale Takisův pohled rychle přeběhl od Eleanor v celé její svatební nádheře k její družičce v hedvábných šatech modrých jako chrpy, které obeplínaly její štíhlé tělo a malá, pevná prsa. Nebyl připravený na to, jaký účinek na něj bude mít její úsměv, který měl v sobě nečekanou líbeznost a zranitelnost, kterou si ovšem nejspíš jen představoval. Nebylo to tak dávno, co články o Lisse plnily sociální sítě, bulvární časopisy byly posedlé jejím osobitým životním stylem. V poslední době ale jako by zmizela.

Během následující hostiny Takise vábil její měkký

hlas, když si s ním povídala o svém životě, očividně plném večírků a zábavy. Když se zasmála, podivně ho to zbolelo. Ani si nevzpomínal, kdy naposledy se smál a okamžitě nepocítil vinu.

A musel si v duchu připomenout všechno, co četl o Lissiných bezpočetných aférkách s různými známými muži, kteří byli stejně slavní a zbyteční jako ona. Také se šířily řeči o jejím koketování s drogami, které popírala, ale z různých zdrojů prosáklo, že ji kosmetická společnost, pro niž pracovala, propustila. Lissa byla totiž s velkým P a on s Jaceovým návrhem, aby ji odvezl do hotelu, souhlasil jen proto, že bylo nezdvořilé odmítnout.

Takis se hoře ušklíbl. Koho se to tady snaží obezpečit? Když ji našel v té zahradě, pokušení ji políbit bylo téměř nesnesitelné. Naštěstí jeho mozek na poslední chvíli ovládl jeho libido, ale odolat Lissiným plným rtům vyžadovalo veškerou jeho sílu vůle. Sexuální přitažlivost mezi nimi byla neuvěřitelná a pravdou bylo, že se těšil, že s ní bude moci strávit trochu víc času cestou na Sithonii.

Znovu se na ni podíval a všiml si, že drží v ruce malé zrcátko v jedné a rtěnku v druhé ruce. Takis pocítil napětí v rozkroku, když se díval, jak si přejíždí rtěnkou po nádherně tvarovaných rtech. V hlavě mu bleskla vzpomínka na dobu, kdy mu bylo šestnáct a žil v domě svého otce v zapomenuté vesničce v horách v severním Řecku, kde se narodil.

Už když vstupoval do kuchyně, věděl Takis, že Spiros není doma, nejspíš byl opilý někde v baru. Když nebyl doma, obvyklé napětí se vytratilo.

Žena jeho otce se právě zblízka zhlížela v naprasklém zrcadle nad umyvadlem a nanášela si rtěnku. Takis se opřel o veřeje dveří a Marisu sledoval. Byl jejími lesklými rty uchvácený a styděl se, že nedokáže ovládnout erekci, jež se mu probouzela v džínsech. Jejich

oči se v zrcadle setkaly a on pocítil záchvĕv nedovolené touhy.

Marina byla jen o pár let starší než on a technicky to vlastně nebyla jeho macecha, protože si ji Spiros nikdy nevzal, přestože mu porodila dalšího syna. Ve vesnici se šeptalo, že Giannis je bástardos, ale lidé si dávali pozor, aby to neříkali před Takisem, který svého malého nevlastního brášku miloval z celého srdce.

Marina se obrátila. „Líbí se ti moje rtěnka?“

Takis zíral na její rudé rty a lomcovala jím touha. „Líbí.“

„Ty mě chceš líbat, že jo?“ Marina přešla k němu a boky se jí při chůzi lákavě pohupovaly. Zastavila se tak blízko, že cítil na hrudi její prsa a on skoro zapomněl dýchat. „Vím, že odsud chceš odejít. Vezmi mě a Giannise s sebou a každou noc mě budeš moct nejen líbat. Můžeš mě mít celou, Takisi.“ Otřela se pokušíteleskými rudými rty o jeho. „Pomoz mi utéct z téhle bohem zapomenuté díry od tvého otce a já z tebe udělám muže.“

Takis pokušení, které pro něj Marina představovala, nebyl schopný odolat. Jeho pubertální zamilovanost byla silnější než jeho vůle. Nemohl vědět, jak šílené následky jeho chování pro Marinu a Giannise bude mít...

Ztěžka polkl a přinutil se odtrhnout od minulosti a od malého kluka, který by dnes už byl mužem, kdyby žil. Ty vzpomínky byly příliš bolestné a jeho vina ho tížila jako kámen. Něco v něm zemřelo s Giannisem a Takis v den, kdy jeho bratříčka pohřbili, přísahal, že už nikdy neztratí kontrolu nad svými emocemi. Téměř dvacet let to pro něj nebyl problém a popravdě nikdy nepotkal ženu, s níž by byl v pokušení svůj slib porušit.

„Minul jste odbočku,“ poznamenala Lissa a vytrhla Takise tím ze zamyšlení. Takis tiše zaklel, dupl na brzdy a auto otočil.

„Celou dobu mlčíte,“ zavrčel, jakmile zase mířili správným směrem. Lissino žvanění o lidech, jež nikdy nepotkal a kteří ho vůbec nezajímali, by bývalo bylo lepší než se potloukat v černé propasti vzpomínek. „Došla vám slova?“

„Už jsem toho o sobě řekla dost na té recepci,“ usmála se melancholicky a jemu se z nějakého neznámého důvodu srdce rozběhlo rychleji. „Teď je řada na vás.“

„A co chcete vědět?“

„Jste ženatý?“

Takis se zasmál. „Jdete na to pěkně zpříma. Nejsem ženatý a ani to do budoucna nemám v plánu.“

„Ale až budete mít děti, tak se jistě oženíte?“

„Já děti mít nechci. Zodpovědnost rodičovství není nic pro mě.“ Takis nespouštěl oči ze silnice před sebou, ale cítil, že se na něj Lissa zvědavě podívala.

„Myslela jsem, že všichni řeční muži doufají, že budou mít dědice, jímž bude jejich rod pokračovat.“

„Já ne. Jsem jediný potomek svého otce.“ Prsty se mu samy od sebe sevřely na volantu, když se mu před očima objevila rakev s tělem jeho bratříčka, tak malá, až to trhalo srdce. „Mám v plánu být poslední z rodu Samarasů.“

„Váš otec už nežije?“

„Ne.“

„A co matka?“

„Zemřela před pár lety.“ Zaplatil jí pohřeb, když ho o její smrti informoval muž, se kterým žila. Ale Takis sám se tam neukázal, protože k ženě, jež ho opustila, ještě než šel do školy, absolutně nic necítil. *Stejně jako on opustil Giannise.* Pocit viny mu zalil hrdlo hořkostí.

„I moji rodiče jsou oba mrtví. Zemřeli, když jsem byla malá. Mně, bratra a sestry se ujali prarodiče. Babička Francine umřela nedlouho potom, ztráta maminky jí zlomila srdce. Myslím, že dědeček nesnášel představu, že je zodpovědný za výchovu tří dětí.“